

" استخاره های دموکراتیک " دور دوم انتخابات :

راکت های کوردشمنان و مواضع گنگ دوستان !

پیوسته به گذشته قسمت بیست و دوم :

نوشته ای از محمد امین فروزن

قاضی از متهم پرسید؛ چرا دستت را در جیب این آقا کرده بودی؟ مرد متهم گفت؛ فکر کردم جیب خودم است! قاضی پرسید؛ پس چرا پول هایش را برداشتی؟ آن مرد با سروصدا و با قیافه حق به جانب جواب داد؛ یعنی می فرمائید اختیار جیب خودم را هم نداشته باشم؟!

خبر و احادیث مربوط به انتخابات ریاست جمهوری افغانستان مدتهاست که فضای کشور را اشغال کرده است، البته که اجرای دو مرحله ای این انتخابات سبب " خیر و فیوضات !! " زیادی برای اکثر «روزی نامه ها !! » ی استخاره ای اردوگاه مافیای حاکم برسنوساخت افغانستان و جماعتی از تحلیلگران و « راشن » فکران حرفی و شعاری !! صاحب کار گشته اند ! و برخلاف واقعیت های عینی جامعه هر آنچه که « فرمائیش خان باشد نه از بادنجان !! » بزرگان می آورند تا در پروژه نهادینه سازی دروغ و " ریا " در کالبد نیمه جان نسل معاصر جامعه افغانی نقشی را ایفا نموده باشند طبیعی است که این جماعت همواره همان راهی را می روند که منافع و مداخل مبارک بیگانه ها اقتضا کنند !! این را همه عالم از جن و انس میدانند، اما نقطه ابهام اینجاست که « روزی نامه های !! » مافیای حاکم با اضافه جماعت « راشن فکر وابسته به آنها !! » چشم واقع بین خویش را به آنچه که داعیه مردم و توجه به منافع تک تک از شهروندان مظلوم جامعه افغانی میباشد فرو مینندند. همین مسئله پرتاب موشکهای پاکستان بر ولایت کنر را بنگردید که هر یکی از دو نامزدی که در دور دوم انتخابات افغانستان بازی میکنند، چنان وانمود میکنند که توگوئی اصلاً خبر مهمی نیست،

فقط چند تا از سربازان « قبیله ء برادر! » در این سوی مرز پتاقی بازی میکنند و بس !! بعد که معلوم میشود قضیه این طور نیست می گویند ، بسیار خوب ما با جدیت قضیه را دنبال میکنیم !!

پرتاب موشک ها و مؤلفه مشروعیت !

اما حقیقت مطلب این است که آنچه تا اکنون بنام پرتاب راکت های کور « برادران پاکستانی !!! » بر اهالی شریف و بی دفاع ولایت کنر دیده ایم و هنوز هم ادامه دارد مسأله ای نیست که بتوان و بتوانند به این سادگی ها و با این شعار های مفتکی از آن گذشت ، زیرا پرتاب چنین راکت ها ای کورچنان دامنه دار و فراگیر است که با پرتاب چند پایه راکت و چند گلوله توپ محدود نه میشود بلکه استراتئژی فرآگیر پرتاب کننده گان در سرتاسر افغانستان است که دامن اکثریتی از این دستگاه حاکمه را که بر سرزمین افغانستان حکمرانی میکنند فرا گرفته است . به عبارت دیگر آنچه که در طی پانزده سال به هر نام و اسمی در جامعه افغانی اجرا شده است مبارزه " توانفرسای ! " دشمنان مکار و زبون صلح و انسانیت در سرزمین افغانستان را به نمائیش میگذارند . جالب ترین و در عین حال مسخره آمیزترین پهلوی این سناریو آنگاه بر ملامیگردد که شارژ دافیر افغانستان مقیم اسلام آباد به وزارت خارجه پاکستان احضار میگردد و در توجیه پرتاب موشکها گفته میشود که گویا نیروهای مسلح و طلابان پاکستان بر هبری ملافضل الله از آنسوی سرحد یعنی افغانستان در داخل پاکستان دست به کشتار مردم بیگناه و انهدام دارائی های عامه میزنند . !! * این تنها یک چشمۀ ای دیگر از هزاران حقه بازیها و شعبدۀ بازی های است که طی چندین دهه برخی از بهترین فرزندان این سرزمین را در بستری از غفلت و بی توجهی خوابانده بودند و تا هنوز هم این قصه سر دراز دارد . !! البته این واقعیتی است مشهود و از مقوله توضیح و اضیحات که سناریوی این داستان خونین بدستان شیطان های خورد و بزرگ منطقه و جهان نوشته شده است از همین رو است که می بینیم آقای جنرال دانفورد General Joseph Dunford قوماندان نیروهای ناتو در افغانستان در یک ملاقات با حامد کرزی رئیس اداره کابل از پرتاب موشک های پاکستان به خاک افغانستان در ولایت کنر اظهار بی خبری نموده و گزارش رسانه ها را مبالغه آمیز خوانده است !!

به هر حال این یکی از صدھا چشمھ فریب و دغلکاری و برخورد دوگانه ای هست که جهان سرمایه داری و بطور کلی استھمارگران بین المللی به مسأله روابط با پاکستان دارد . این حقیقت اظهر من الشسس را تمامی جهان و از جمله قدرت های که در افغانستان حضور نظامی و اقتصادی دارند می دانند که از دیر به دینسو حتی از همان دوران جنگ سرد و اشغال افغانستان توسط ارتش اتحاد جماھیر شوروی سابق، اغلب کشورهای جهان منافع شان در افغانستان را از عینک پاکستان نگریسته اند که با دربغ و تأسف این نگاه معیوب تا هنوز هم وبا گذشت چندین دهه ای که از تاریخ تأسیس پاکستان میگذرد بر استراتیژی های نظامی و دکتورین امنیتی اکثر کشورهای منطقه و جهان سایه انداخته است . اما چیزی که اکنون ودر عملیات آخر ارتش پاکستان بر ولایت کنر افغانستان جلب توجه میکند این است که این عملیات پس از توافقنامه فروش طیاره های جنگی و سلاح و مهمات نظامی از سوی پاکستان بر عربستان بر اهالی و باشندگان ولایت کنر صورت می گیرد .

تجربه نگارنده این ستون و استراتیژی امنیتی و نظامی پاکستان در دوره جهاد علیه اتحاد جماھیر شوروی گواهی میدهد که اکنون و در قرن بیست و یکم پاکستان توانیست در مسأله خاورمیانه و بحران سوریه به متابه یک دلال فروش اسلحه ساخت کارخانه های روسي وارد صحنه شود . و سلاح و مهماتی به شمول طیاره های جنگی که غالباً چند صد طیاره و مهمات جنگی ای است که از آغاز جهاد افغانستان تا به امروز مردم سلحشور افغانستان زیر نام DDR و چندین پروژه دیگر خلع سلاح بدست آرتش «برادران پاکستان !!» افتیده اند که به بهانه و انگیزه خروج سربازان ایالات متحده امریکا از افغانستان به دلیل سیاست های ناسنجیده و غیر دیپلماتیک زمامداران کابل به پاکستان واگذار می شوند آنچه را که می خواهیم بدان اشاره کنیم نکته نظر هردو کاندید محترمی که به دور دوم انتخابات راه یافته اند در رابطه با این حوادث و نوع برخورد با آنها است . در این نکته جای تردیدی نیست که کاندیداهای ارجمند و گرداننده گان چرخ حکومت کنونی بر کابل چنانچه لازمه حضور یک جامعه قدرتمند در منطقه و جهان بود به مسأله ارتش و تشکیل اردوی ملی نه پرداختند و بر عکس دکتور اشرف غنی احمدزی رییس کمیسیون هماهنگی روند انتقال مسؤولیت های امنیتی به نیروهای افغان در

یک گفتگوی تلویزیونی گفت که بررسی نیروهای افغان را تا ۹۰ فیصد تکمیل کرده ایم و ارتش ملی
ما در ولایاتی منجمله ولايت کنر توان دفاع از خود را دارند ...

ادامه دارد

<http://ummah.net/2014/06/01/news.php?p=news-05.gif>

* منبع : روزنامه امت چاپ کراچی روز یکشنبه مورخ ۲ جون ۲۰۱۴